

Otroci se veliko naučijo prav v ponavljajočih situacijah, s katerimi se srečujejo vsak dan. Ena izmed dnevnih rutin je pogosto tudi vožnja z avtomobilom. Med vožnjo v avtomobilu lahko dragocen čas z otroki preživite na zabaven način in ga popestrite z aktivnostmi za spodbujanje govorno-jezikovne komunikacije tako malčkov kot starejših predšolskih otrok.

Otroci med vožnjo zelo radi opazujejo dogajanje v okolju, ki si ga ogledujejo skozi stekla avtomobila. Kadar skupaj z malčkom sedite na zadnjih sedežih avtomobila, izkoristite to priložnost za **komentiranje** dogajanja, pri čemer upoštevajte otrokovo trenutno stopnjo razvoja govorno-jezikovne komunikacije (na primer, če otrok še ne govori in le s prstom pokaže na hišo v okolici, komentirajte: »Hiša. Hiša je. Velika hiša.«) Če so otroci že starejši in sami sedijo na zadnjih sedežih ter komentirajo dogajanje v okolju, lahko njihove izjave razširite in jim s tem nudite ustrezen verbalni model (na primer, ko otrok reče: »Mami, pri trgovini je kolo!«, dodajte: »Ja, tam je parkirano zeleno kolo. Vozi ga kolesar. Kolesar je šel v trgovino.«)

Vožnja v avtomobilu predstavlja vsakodnevno situacijo, v katero je smiselno vključevati tudi **verbalne rutine**. Gre za besede oziroma izjave, ki so predvidljive in se pojavljajo vedno ob

istem času v isti aktivnosti. Oblikujte verbalne rutine, ki jih predstavljajo besede ali izjave, povezane z vožnjo, in jih ponavljajte vedno na enak način. Preden z vozilom speljete, uporabite verbalno rutino: »Pripravljeni, pozor, zdaj!« Ko boste to izjavo večkrat ponovili, se kasneje ustavite pred besedo *zdaj* in pustite otroku, da jo dopolni z manjkajočo besedo. Primer verbalnih rutin, ki se ponavljajo in so predvidljive ter vključujejo ritem, so lahko **pesmice**, s katerimi se je zabavno kratkočasiti med vožnjo v avtu. Pojte pesmice z otroku všečno vsebino v počasnejšem tempu. Vključite gibanje in ritem, na primer tako, da ponazorite del pesmice z rokami ali udarjate po ritmu z rokami na nogah. Pesmice večkrat ponavljajte na enak način. Čez čas v želji, da bi otrok dopolnil manjkajočo besedo, naredite premor v zadnjem delu pesmice.

Če z malčki sedite na zadnjih sedežih, se lahko zabavate tudi s **prstnimi igrami,** kjer ritmično izgovarjate enostavno besedilo ob dotikanju otrokove dlani in prstov. Na ta način z malčki vzpostavljate interakcijo in jih spodbujate k aktivnemu vključevanju v aktivnost.

Čas med vožnjo z avtomobilom predstavlja odlično priložnost tudi za **učenje novih besed** in **glagolov**. Otrok lahko svoj besednjak takrat razširi na področju besedišča, ki se nanaša na vožnjo, vozila in promet, na primer *bi-bip, peljati, voziti* pri mlajših otrocih ter *sedež, varnostni pas, prometni znaki, semafor* pri starejših predšolskih otrocih. Ker otrok v okolici opazi veliko njemu zanimivih stvari, je smiselno slediti njegovemu interesu. Lahko urite nasprotne pojme (na primer *hitro, počasi*), barve (na primer *zelen avto, rumen avto*), količine (na primer *trije tovornjaki*) in tudi predloge (na primer *na strehi avtomobila, ob kolesu*). Pomembno je, da otroku pojasnite pomen novih besed in mu pomagate pri njihovem razumevanju.

Med vožnjo v avtomobilu lahko tako mlajše kot tudi starejše predšolske otroke spodbujate k **sledenju in razumevanju navodil.** Pri malčkih uporabite enodelna navodila (na primer: »Dvigni roke v zrak!«), pri starejših predšolskih otrocih pa večdelna navodila (na primer: »Najprej dvigni levo roko v zrak, nato se z desno popraskaj po nosu in pomežikni!«)

Starejši predšolski otroci lahko med vožnjo v vozilu aktivno sodelujejo v številnih aktivnostih za **razvijanje fonološkega zavedanja**. Med vožnjo lahko poimenujete stvari, ki jih opazite v okolju in se pričnejo na določen glas, lahko se spomnite čim večjega števila besed na posamezni glas, iščete rime ali naštevate besede, ki se začnejo na enak začetni zlog.

Z verbalno spretnejšimi otroki lahko v avtomobilu tudi odrasli sodelujete v igrah, ki razvijajo **slušno pozornost, slušno pomnjenje in domišljijo**, kot je na primer **izmišljevanje zgodbic**, kjer vsaka oseba doda eno poved v izmišljeno zgodbo ob tem, da ponovi tudi prejšnjo poved.